

ת"פ 19988/02/17 - מדינת ישראל נגד רועי בר

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 19988-02-17 מדינת ישראל נ' בר

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
רועי בר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד בן שמואל יוחאי, עו"ד רואי כחלון ועו"ד ניר וינטראוב

ב"כ הנאשם, עו"ד איריס ניב סבג ועו"ד ליבאי

הנאשם בעצמו

מזר דין

הנאשם הורשע בכתב אישום עב כרס המייחס לו ארבעה פרטי אישום אשר תמציתם תובא להלן.

בחלק הכללי של כתב האישום תואר הנאשם כעורך דין, שעמד בראש משרד עורכי דין מוביל בישראל בתחום התכנון והבנייה ובשל מומחיותו בתחום זה הועסק הנאשם כיועץ משפטי חיצוני של עיריות שונות בארץ והעיקריות שבהן עיריית ראשון לציון ועיריית רחובות. במסגרת עבודתו זו זכה הנאשם למוניטין רב וכן לאמון מראשי העיריות ומחברי עיריה בכירים.

בכתב האישום פורט בהרחבה הרקע למעשים, לרבות עיקרי חוק התכנון והבניה, מוסדות התכנון והבניה, הליך הבקשה לקבלת היתר, מנגנון היטל השבחה ועוד.

כן צויין נושא ניגוד האינטרסים, דהיינו, סעיף 47א לחוק התכנון והבניה קובע כי על חבר וועדת תכנון שיש לו ניגוד עניינים אישי בנוגע לענין מסויים שנדון בוועדה, להודיע על כך בכתב ליו"ר הוועדה ונאסר עליו לקחת חלק בדיון בענין זה. סעיף 47ב לחוק קובע כי עובד הוועדה, להבדיל מחבר הוועדה, שיש לו ניגוד עניינים

עמוד 1

אישי ומעת שהדבר הובא לידיעתו, חייב לדווח על כך ליו"ר הוועדה ולהימנע מכל מעורבות בכל ענין העומד לטיפול בוועדה ונקבע כי לא יהיה נוכח בדיון הוועדה בענין זה.

משרדו של הנאשם עסק בייעוץ משפטי לעיריית ראשון לציון החל משנת 1988 ואילך מכוח חוזה שתוקפו הוארך מעת לעת. הנאשם ושותפיו היו אחראים על מתן ייעוץ משפטי בתחומי הליבה של העירייה ומתן ייעוץ להפעלת סמכויותיה בענייני תכנון ובניה, מקרקעין, מכרזים, מיסוי והיטלים ועוד. המשרד והנאשם בפרט היו גם היועצים המשפטיים של הוועדה המקומית לתכנון ובניה ראשון לציון והמשרד ייעץ אף לחברה הכלכלית של ראשון לציון.

בדרך דומה עסקו הנאשם ומשרדו בייעוץ משפטי לעיריית רחובות.

מתוקף תפקידיו אלה, כמתואר לעיל, היו הנאשם ומשרדו עובדי ציבור כהגדרתם בסעיף 34כ"ד בחוק העונשין , בפקודת העיריות ובחוק הרשויות המקומיות.

במהלך שנת 2004 ותחילת שנת 2005 ערך מבקר המדינה ביקורת בעיריית ראשון לציון ובממצאי הביקורת העיר לעירייה נוכח העובדה שלקרובי משפחתו של היועץ המשפטי -הנאשם יש ענין בשינוי תוכנית מתאר, החלה על שטח הגובל בשטח שבבעלות קרובי משפחתה של רעייתו, ובעיכוב ביצועה של התכנית והיה על העירייה להימנע מלהטיל עליו את הטיפול בתכנית זו ועליו היה לסרב לטפל בה.

במהלך שנת 2004 הגיע לראש עיריית ראשון לציון דאז, מאיר ניצן מידע לפיו טיפל הנאשם בנושא תכנון שטחי הנופש המטרופוליני בדרום ראשון לציון, כאשר בני משפחתו היו בעלים של קרקעות במתחם זה.

ראש העירייה פנה אל עו"ד ויינרוט וביקש חוות דעתו בנושא זה.

עו"ד ויינרוט הגיש חוות דעתו לראש העירייה ולפיה פעל הנאשם מתוך ניגוד עניינים מובהק ולכל הפחות היה במעשיו ליקוי חמור וקשה במישור הציבורי.

ראש העירייה, ביקש עקב כך, לפטר את הנאשם מתפקידו כיועץ המשפטי של העירייה. ראש העירייה נפגש עם הנאשם ואף הגיש לו את מכתב הפיטורים. בו ביום ובתגובה לכך כתב הנאשם מכתב לראש העירייה, בו אישר כי לאור העובדה כי רעייתו ומשפחתה רכשו קרקעות במתחם המטרופוליני, אין זה ראוי שימשיך לטפל בתכנית המתחם והתחייב שלא להיות מעורב בענייני תכנון המתחם, כל עוד מחזיקה המשפחה בקרקעות באזור. הוא העביר את הטיפול בתחום זה ליועצת המשפטית של העירייה.

חברי מועצת העיר פנו אל היועצת המשפטית דאז של משרד הפנים בענין זה והיא קיבלה את טענתו של הנאשם כי לא ידע על זכויות בני משפחתו ורעייתו במתחם האמור ומשעה שהדבר נודע לו הפסיק את טיפולו במתחם זה וכן קיבלה את התחייבותו שלא לעסוק במתחם זה בעתיד. לפיכך, כך קבעה, אין עוד בסיס לעובדתי למסקנה כי יש עבירה פלילית במעשיו, או כי נפל בהם פגם חמור וכי הנאשם יוכל להמשיך בתפקידו כיועץ משפטי חיצוני של העירייה.

סמוך לאחר מכן, שוחח הנאשם עם ראש העיריה, אשר אסר עליו לטפל בנושאים הקשורים במתחם האמור ובנושאים הקשורים בקרקעות של משפחתו.

פרט אישום ראשון - פרשת WHITE

ראש עיריית ראשון לציון, מאיר ניצן, יזם נוהג לפיו וועדת המשנה של העיר התכנסה מעת לעת על מנת לדון באופן עקרוני בבקשות לא רשמיות של קבלנים ויזמים להקלות בנייה. המטרה של ההתכנסות היתה לבדוק את התכנות העקרונית לאישור הקלות, עוד טרם הגישו הקבלנים או היזמים בקשה רשמית להיתר הבנייה ולהקלה, כפי שמחייב חוק התכנון והבנייה. הדיון נועד לשקף למבקשים את סיכויי ההצלחה לאישור ההקלה העתידי, את עמדתה של הוועדה המקומית ובחינת מתנגדים פוטנציאליים לבקשה.

בשל שמדובר בדיון עקרוני בלבד, לא חייבה וועדת המשנה את המבקש להגיש את מסמכי הבקשה (גרמושקה) להיתר ולהקלה כנדרש בחוק. יחד עם זאת לא היה בדיון העקרוני כדי לפטור את המבקש מהגשת המסמכים האמורים ולנהוג כנדרש בחוק.

במהלך שנת 2004 תכנן ראש מחלקת נכסים של עיריית ראשון לציון, בסיוע הנאשם בתפקידו כיועץ משפטי של העיריה, ובאישור ראש העיריה, למכור באמצעות מכרז פומבי שטח מקרקעין וזכויות במגרש 10 שהוא מגרש בבעלות העיריה ברחוב גולדה מאיר.

ראש מחלקת הנכסים והנאשם ביקשו למכור מגרש זה עם זכויות מלאות, כך שהזוכה במכרז יוכל לבנות תוספת של 7 יחידות דיור וקומה נוספת מעבר לקבוע בתב"ע, למרות האיסור המפורש לאשר תוספת יחידות דיור מעבר ל-200 יחידות בשלושת המגרשים באזור זה.

השניים פעלו להביא את הבקשה להקלה של 7 יחידות הדיור לדיון עקרוני בפני וועדת המשנה ופעלו על פי הנוהל לעשות כן וכמפורט בכתב האישום. במסגרת הליך זה כתב הנאשם חוות דעת משפטית ובה קבע כי על פי פרשנות שלו לפסיקה, אין מניעה חוקית לאשר הקלה זו של 7 יחידות הדיור, על אף האיסור המפורש בתב"ע.

על סמך חוות דעת זו התקיימה ישיבת המשנה ודיון עקרוני בבקשת העיריה להקלה של 7 יחידות דיור.

הבקשה אושרה באופן עקרוני על ידי וועדת המשנה ועלתה לדיון גם במליאת הוועדה המקומית. לאחר שבמליאת הוועדה נשמעו ההתנגדויות ונדחו, אושרה החלטה זו גם במליאת הוועדה.

בעקבות כך פורסם מכרז לרכישת הזכויות במגרש 10 לבניית 77 יחידות דיור, חלף 70 יחידות דיור. הנאשם ומשרדו ליוו כיועצים המשפטיים החיצוניים של העיריה את הליך המכרז, לרבות ניסוח מסמכי המכרז, דברי ההסבר, עריכת החוזים עם הזוכה, ייצוג הצדדים ברישום הזכויות ועוד.

במכרז הוצע למשתתפים כאמור, לרכוש זכויות בניה ל-77 יחידות דיור וכן הוספו תנאים לפיהם הזוכה במכרז הוא שישלם את שכר הטרחה של הנאשם בגין ייצוג הצדדים בהליך רכישת הקרקע ורישום הזכויות בסך של 1.5% משווי עסקת המקרקעין.

מועצת העיר אישרה את המלצת וועדת המכרזים וחברת אלמוג היא שזכתה במכרז זה והסכם פיתוח נחתם עם העיריה בהמשך לכך. במסמכי המכרז נקבע כי אמסלם, בעליה של חברת אלמוג, ישלם לנאשם שכר טרחה בסכום של 330,000 ₪.

לאחר החתימה על החוזים החלו אמסלם ואלמוג לפעול על מנת לממש את זכיותם ולהתחיל לבנות את הפרוייקט.

הגם שלאמסלם לא היתה כל הכרות אישית עם הנאשם, הוא ידע על תפקידו בעיריה ועל מידת השפעתו בוועדותיה וידע שתהיה לו מעורבות בבקשותיו לקבלת היתרים והקלות בניה ובאשר לתשלומי כספיים שונים הקשורים בפרוייקט.

לאחר זכייתו במכרז, נפגש אמסלם עם הנאשם במשרדו של הנאשם והציע לו להעניק לו ולמשרדו את הזכות לייצג אותו באופן פרטי ובלעדי במכירת הדירות בפרוייקט, כאשר שכר טרחתו יהיה 1.5% משווי הדירות בפרוייקט וישולם על ידי הרוכשים.

בתמורה לכך ציפה אמסלם כי הנאשם, מתוקף תפקידו כיועץ משפטי חיצוני של העיריה, יפתור עבורו מחלוקות מול העיריה, יסייע בקידום בקשות מול העיריה, יקדם את האינטרסים האישיים והכלכליים שלו בפרוייקט וישפיע על החלטות שיתקבלו בעניינו ובענין חברתו במשרדי העיריה בוועדות לתכנון ובניה.

שווי שכר הטרחה עבור העבודה והטיפול הכרוכים במכירת הדירות עד לרישומן על שם הדיירים שהרוויח משרדו של הנאשם מהצעתו של אמסלם הסתכם בכ-2 מיליון ₪.

ואכן, כפי שיפורט להלן ועד למכירת כל הדירות בפרוייקט פנו אמסלם ואנשיו מספר פעמים לנאשם, על מנת שינצל את מעמדו ותפקידו, כדי לקדם אינטרסים שלהם והוא אכן עשה כן.

על מנת שראש העיריה לא ימנע ממנו לטפל בעיריה בעניינו של הפרוייקט האמור, נמנע הנאשם מלדווח לו, או לבכירי העיריה על ניגוד העניינים בו הוא מצוי וכי הוא מייצג את מכירת הדירות עבור אמסלם וחברתו. הוא נמנע מלדווח להם אודות מעורבותו הפרטית בפרוייקט זה, הגם שהיה עליו לעשות כן על פי חוק.

חברת דימרי זכתה במכרז על קרקע של אחד המגרשים הסמוכים. אמסלם הציע לדימרי לרכוש במשותף את המגרש השלישי במתחם זה ממפרקי החברה שרכשה אותו, על מנת להפוך את המתחם למתחם בנייה יוקרתית

בבעלות משותפת של חברת אלמוג וחברת דימרי.

לאחר שהנאשם כבר החל לייצג את אמסלם, פנה אליו אמסלם וביקש מנו כי ייצג אותו גם במו"מ מול דימרי, על מנת לקדם את רכישת המגרש השלישי.

במקביל, ראש העיריה, מאיר ניצן, שהיה מעוניין בבניית שלושת המבנים על שלושת המגרשים בו זמנית ובמקביל, ביקש מהנאשם, כחלק מתפקידו כיועץ המשפטי של העיריה, להוביל ישיבות משותפות של שלושת הבעלים של המגרשים האמורים, במטרה להשפיע על הבעלים השלישי לבנות על המגרש שבבעלותו או למכור אותו לבעלי המגרשים האחרים (אלמוג ודימרי).

בהמשך לבקשתו של ראש העיריה, פעל הנאשם במסגרת תפקידו במסר ישיבות משותפות וזאת על אף שהוא נענה לבקשתו של אמסלם לייצגו באופן פרטי בנושא זה, וזאת כאשר הוא מצוי בניגוד עניינים ממשי.

הנאשם לא דיווח על כך לראשה עיריה ובכך הפר את האמון שנתן בו ראש העיריה וכן את האמון שניתן בו כעובד ציבור וכיועץ משפטי.

אף ראש העיר כינס בעצמו פגישה של כל השלושה, בה נכחו אף הנאשם וגורמים נוספים מהעיריה ולאחר שהבעלים השלישי הביא בפגישה זו את בעיותיו באשר לתחילת הבניה, מינה ראש העיריה את הנאשם, מטעם העיריה, לקדם מו"מ למכירת המגרש השלישי לקבלנים האחרים. הנאשם ואמסלם לא דיווחו לראש העיריה ולאחרים על ההסכם ביניהם ועל כך שהנאשם מצוי בניגוד עניינים ממשי בנושא זה.

לאחר בקשתו זו של ראש העיריה, כינס הנאשם, במסגרת תפקידו זה, את שלושת היזמים ולא חשף בפני נציגי הבעלים השלישי, כי למעשה הוא מייצג את אמסלם ואת האינטרסים שלו במו"מ זה. במהלך הישיבה לחץ הנאשם על מפרקי החברה למכור את המגרש השלישי וזאת בניגוד לרצונם.

מתוך אותו ניגוד עניינים משמעותי ובאותו יום לאחר קיומה של פגישה זו, בה כביכול פעל הנאשם מטעמה של העיריה, הוא נפגש בבית קפה עם אמסלם, דימרי ובא כוחו, על מנת לדון בשיתוף העולה בין שתי החברות לרכישת המגרש השלישי והפיכת המתחם לפרוייקט משותף.

לאחר כחודש נערכה בין גורמים אלה פגישה נוספת, במהלכה הוצגה טיוטת הסכם ביניהם.

לאחר הדברים האלה התקיימה פגישה נוספת בלשכתו של ראש העיריה, במהלכה שב הנאשם, כביכול כנציג העיריה ולחץ על מפרקי הבעלים של המגרש השלישי למכור אותו לשניים האחרים, מבלי לדווח על ניגוד העניינים החרף בו הוא מצוי וכי הוא מייצג באופן פרטי את אמסלם ואת האינטרסים שלו בעסקה זו.

סוף דבר, לאחר מכן ובשל סכסוך כספי שנתגלע בין אמסלם לדימרי, דחה דימרי את הצעתו של אמסלם והחליט שלא לשתף איתו פעולה ברכישת המגרש השלישי.

לאחר מספר חודשים פנה אמסלם לבעלי חברת גינדי, במטרה שישתפו עימו פעולה בבניית פרוייקט זה ובפרוייקט נוסף בנתניה. הוא הציע לחברת גינדי לרכוש את מחצית זכויותיו בפרוייקט זה.

במהלך גיבוש תנאי השותפות בין שתי החברות, הוסכם גם הפעם כי הנאשם הוא שימכור באופן בלעדי את הדירות בפרוייקט, כפי שסיכמו ביניהם אמסלם והנאשם.

עו"ד ארגמן ממשרדו של הנאשם, הוא שייצג באופן פרטי את הצדדים וניסח עבורם בקשה לעיריה להעברת מחצית מן הזכויות בפרוייקט לחברת גינדי. לבקשה צורף הסכם השותפות, בו נקבע כי מכירת הדירות תעשה על ידי משרדו של הנאשם. החוזה הופץ לכלל חברי מועצת העיר והפקידות הבכירה בעיריה בסדר היום של ישיבת מועצת העיר, בה אושרה הבקשה.

מערכת היחסים העיסקית בין אמסלם לנאשם התהדקה ואמסלם שכר את שירותיו של הנאשם ומשרדו לשני פרוייקטים נוספים בבאר יעקב וכן לייצוגו בהליך פלילי בשל עבירות בנייה באחד מפרוייקטים אלה.

חברת גינדי אף היא שכרה את שירותיו של הנאשם ומשרדו לייצוג בפרוייקט גדול ברמלה.

אמסלם המשיך להעסיק את הנאשם ומשרדו מעת לעת כיועצים משפטיים עד לשנת 2015.

בתקופה שבין אפריל-ספטמבר 2006 התערב הנאשם בהחלטות הנוגעות לבקשת היתר הבניה וההקלה שהגישה חברת אלמוג לעיריה ולוועדת המשנה.

הנאשם, בתפקידו כיועץ המשפטי של העיריה, התערב והשפיע על החלטות של הצוות המקצועי של הוועדה, השפיע על החלטות חברי הוועדה לאשר את ההקלה, לתוספת יחידות דיור, בניגוד להוראות החוק, הסתיר מהם מידע רלבנטי והתעלם מפגמים רבים שנפלו בהליך האישור של ההקלה לתוספת יחידות הדיור. התערבותו בהליכי הוועדה הביאה לאמסלם ולחברה חיסכון בזמן ותועלת כספית של מאות אלפי שקלים.

הנאשם לא דיווח לחברי הוועדה והצוות המקצועי כי הוא ומשרדו מייצגים באופן פרטי את אמסלם וחברת אלמוג באותו פרוייקט שהבקשה בעניינו נידונה בפניהם. לאחר הישיבה שינה הנאשם את פרוטוקול הדיון והוסיף בו הערה, לפיה הוא לא נכח בדיון, במטרה להסתיר את מעורבותו בדיון וועדת המשנה ואת ניגוד העניינים הבולט בו היה מצוי.

מעורבותו של הנאשם בהליכי הוועדה, בדיונים ובאישורי ההחלטות לתוספות הדיור מפורטים בהרחבה בכתב האישום.

גם כאשר הוגשו התנגדויות באשר לחוקיות אישורי הבניה וההקלות שקיבלו אמסלם ודימרי והנאשם התבקש להתייחס אליהן במסגרת תפקידו כיועץ משפטי, הוא לא דיווח על ייצוגו באופן פרטי ועל ניגוד העניינים הבולט בו הוא מצוי, עקב ייצוג זה ועקב האינטרסים הכלכליים שיש לו בפרוייקט.

בעקבות התשובות שניתנו על ידי הנאשם, זנח המתנגד את התנגדותיו נגד חברת אלמוג. הנאשם המשיך לייצג את העיריה בהליכים באשר להתנגדויות אחרות, על אף ניגוד העניינים וסוף דבר הסתיימו ההליכים בפשרה.

הנאשם ניצל את תפקידו כיועץ משפטי של העיריה כדי להשפיע על נציגי העיריה לבטל חיוב בהיטלי השבחה שהשיתה העיריה על חברת אלמוג, תוך שהוא מצוי בניגוד עניינים בולט בענין זה ומבלי לדווח על כך. על אף ניגוד עניינים זה וכאמור מבלי לדווח עליו, השתתף הנאשם בישיבה בנושא היטל השבחה והמליץ לבטלו.

בתום הישיבה הוחלט על ביטול ההיטל, בניגוד לעמדת אגף היטל השבחה.

בנוסף היה הנאשם מעורב בטיפול בתפקידו כיועץ משפטי של העיריה בבקשות שונות ונוספות של אמסלם וחברת אלמוג בכל הנוגע לפרוייקט זה, מבלי לדווח על ניגוד העניינים בו הוא מצוי, לרבות שכירת מגרש 9 מן העיריה על מנת שחברת אלמוג תקים עליו את משרד המכירות שלה. כחלק מתכנית זו, שכנע הנאשם את גורמי העיריה כי תהיה בכך כדאיות לעיריה, שכן לאחר השימוש במבנה כמשרד מכירות הוא ימסר לעיריה וישמש כגן ילדים.

בשלבים מאוחרים יותר ובניגוד לתב"ע עשה הנאשם מאמצים לשינוי והסבתו של המבנה לבית קפה, על מנת לקדם בכך את האינטרסים של אמסלם ומבלי לדווח על ניגוד העניינים בו הוא מצוי. סוף דבר נפלה תכנית זו מעל הפרק.

פרט אישום שני - פרשת מתחם צוריאל

במהלך שנת 2008 רכשה חברת אלמוג ארבעה מגרשים שכונת צוריאל בראשון לציון, במטרה להקים ארבעה בנייני מגורים. שני בניינים בפרוייקט זה כונו קאסה 1 ושניים אחרים כונו קאסה 2.

בשנת 2012 היתה חברת אלמוג חברה מבצעת, כחלק מעסקת קומבינציה, בפרוייקט במגרש נוסף במתחם צוריאל, בבנין שכוונה קאסה 3.

החל ממעוד רכישת הקרקע ועד שנת 2013 נשכר עו"ד כספי זיו ללוות את הפרוייקט ולתת יעוץ משפטי.

כזכור וכאמור לעיל, אותה תקופה שימש הנאשם כיועץ משפטי פרטי למאסלם ולחברת אלמוג בעניינים שונים והיחסים העסקיים והאישיים ביניהם התהדקו.

מתוך ניגוד עניינים, פעל הנאשם כאשר השתתף בהחלטות הנוגעות לפיתוח תשתיות של מתחם צוריאל וחיווה דעתו באופן שהיה בו כדי להשפיע על מקבלי ההחלטות בעיריית ראשון לציון ועל חברי הוועדה המקומית ולקבל החלטות שהיה בהן כדי להיטיב עם לקוחו אמסלם.

הנאשם לא דיווח לנציגי העיריה והוועדה המקומית על הקשר העסקי והאישי עם אמסלם וחברת אלמוג ועל ניגוד העניינים בו הוא מצוי.

כך נטל חלק הנאשם בישיבות שונות בהן נדונו עניינים הנוגעים לאמסלם ולחברת אלמוג ותוך שהוא פועל בניגוד עניינים חמור, חיבר מטעם העיריה חוות דעת משפטיות שהיה בהן כדי לקדם את ענייניהם של אמסלם ואלמוג.

כאשר נתגלעו מחלוקות בין אמסלם ואלמוג לעיריה בדבר תשלומי מסים והיטלים, קידם הנאשם, בניגוד עניינים גמור, פשרה בנושאים אלה, תוך שהוא פועל במסגרת תפקידו כיועץ משפטי של העיריה ומבלי לדווח על קשריו העסקיים והאישיים ועל ניגוד העניינים בו הוא מצוי.

בפשרה זו הפיקו אמסלם והיזמים האחרים בפרוייקט זה תועלת כספית של מאות אלפי ₪.

בדרך דומה פעל הנאשם אף להשיג היתר בניה והקלת בניה לקאסה 3.

פרט אישום שלישי - אזור הנופש המטרופוליני

כאמור לעיל, בשנת 2004 נפגש הנאשם עם ראש העיריה, מר מאיר ניצן, על מנת לדון בחשד לפיו בני משפחתו של הנאשם רכשו שטחים במתחם אזור הנופש המטרופוליני ועל כן פעל מתוך ניגוד עניינים כאשר התערב בהליכי התכנון של מתחם זה. במהלך הפגישה התחייב הנאשם, כאמור, בפני ראש העיריה, שלא להיות מעורב עוד בנושאים הקשורים במתחם זה.

בשנת 2008 ייצג הנאשם את עמדת העיריה בבירור תביעות שתבעו בעלי הקרקעות במתחם את העיריה וכן ייצג את עמדת העיריה בעררים לוועדת הערר של משרד הפנים.

עו"ד ברמן פנה אל העיריה ואל הנאשם בטענה כי הנאשם מנוע מלטפל בנושאים אלה, בשל ניגוד העניינים בו הוא מצוי, כיון שמשפחתו מחזיקה בקרקעות במתחם ונענה על ידי הנאשם כי הוא אינו רואה בייצוג העיריה נגד התובעים, ובין היתר בני משפחתו, כל חשש לניגוד עניינים, כיוון שהתביעות אינן עוסקות בתכנון המתחם. הוא התחייב להעביר פניה זו לראש העיריה, ליועצת המשפטית ולגזבר העיריה. בישיבה עם הגורמים הרלבנטיים בעיריה הוחלט כי אין מניעה שהנאשם ימשיך וייצג את העיריה בתביעות הפיצויים של בעלי הקרקעות במתחם, על אף שגם בני משפחתו מחזיקים בקרקעות במתחם זה, כיוון שאין המדובר בהליכי תכנון של המתחם. ראש העיריה, מר ניצן לא זומן לישיבה זו ולא עודכן במסקנותיה.

בשנת 2010 נתגלעה מחלוקת אודות הפרשנות לתכנית החלה על המתחם. הנאשם וראש העיריה, עימו היה חלוק בענין זה פנו אל המשנה ליועמ"ש, על מנת לברר מהי הפרשנות הנכונה.

הנאשם לא דיווח לראש העיריה, נמר צור, כי התחייב בפני קודמו שלא לעסוק בנושאים אלה וכי ראש העיריה הקודם אסר עליו לעשות כן.

בנובמבר 2010 התקיימה בלשכת המשנה ליועמ"ש ישיבה בנושא איחוד וחלוקה במתחם האמור, בה השתתפו ראש העיריה והנאשם. להחלטות בנושאים אלה היתה נגיעה ישירה לזכויותיהם של בני משפחתו של הנאשם בקרקעות המתחם. הנאשם לא דיווח למשתתפי הישיבה על התחייבותו בפני ראש העיריה הקודם וכי הוא מנוע להשתתף בישיבה בשל ניגוד עניינים .

הנאשם נטל חלק פעיל בישיבה והביע בה עמדה המנוגדת לעמדתו של ראש העיריה ואשר היה בעמדתו שלו כדי להיטיב עם זכויותיהם של בני משפחתו.

פרט אישום רביעי - פרוייקט חצרות המושבה

בין אוגוסט 2011 לפברואר 2014 סיפק הנאשם את הייעוץ המשפטי לעיריית רחובות.

עובר לתקופה הרלבנטית לאישום זה ובמהלכה התקיימו בין הנאשם ומשרדו ובין רון יצחקי ומישאל יצחקי-אנשי עסקים, קשרים עסקיים והנאשם ייצג אותם בפרוייקטים מסויימים וקיבל שכר טרחה עבור כך. רעייתו של הנאשם היא אחייניתו של דניאל יצחקי ובת דודו של מישאל יצחקי.

במסגרת תפקידו כיועץ המשפטי של עיריית רחובות נהג הנאשם להשתתף בישיבות פורום משפטי - תכנוני שהתקיימו מדי שבוע בראשותו של ראש העיריה ובהשתתפות גורמים רבים מן העיריה. לעמדתו המקצועית ולחוות דעתו היה המשקל רב בהחלטות ראש העיריה בנושאים שהעלו מנהלי המחלקות בפורום זה.

התכנית למתחם חצרות המושבה ברחבות כללה זכויות בניה של 824 יחידות דיור. מטעמים כאלה ואחרים לא מומשה התכנית זמן רב ונעשו ניסיונות לפשט אותה ולהביאה לכלל מימוש. מחצית מהזכויות נרכשו על ידי חברת ים סוף מקבוצת פפושדו.

באוגוסט 2011 זכתה במכרז קבוצה של שלוש חברות במחצית השניה של הזכויות -432 יחידות דיור. שלוש החברות הן של קבוצת יצחקי.

קבוצת יצחקי חברה לקבוצת ים סוף על מנת לשנות את התב"ע.

מתוך ניגוד עניינים ופגיעה במינהל תקין, השתתף הנאשם בישיבות בהתערב בהחלטות הנוגעות לפרוייקט חצרות המושבה, שהיה בהן כדי להיטיב עם בני משפחתו, שהם גם לקוחותיו הפרטיים.

כך השתתף, למשל, בישיבות שנגעו לשינוי התב"ע, לרבות בישיבות בהן נכחו גם בני משפחתו. הצעתו לזירוז הליכים ולהקל על אישור התב"ע, שניתנה מתוך ניגוד עניינים - התקבלה.

לאחר מכן, התנהל מו"מ עיסקי בין קבוצות היזמים לבין העיריה באשר להסכם תנאי השיווק ומכירת הדירות במסגרת דיור בר הסגה בפרוייקט.

הנאשם העביר טיוטת הצעה שייצגה את עמדת עיריית רחובות.

במהלך החודשים בהם התנהלה המו"מ, היה הנאשם מעורב בעדכון וגיבוש טיוטת הסכם השיווק, מול בני משפחתו ולקוחותיו הפרטיים.

הגם שהיה בניגוד עניינים, הציע הנאשם כי כחלק מהתנאים שהציבה העיריה, משרדו הוא שיפקח על ההגדרה שתערך לשיווק הדירות המוזלות.

במספר מועדים השתתף הנאשם בישיבות הפורום בראשות ראש העיריה, במהלכן, כחלק מהמשא ומתן התמקחו קבוצות היזמים עם נציגי העיריה על תנאי השיווק והמכירה במטרה להשיג תנאים שייטיבו עימם.

בתום המו"מ, הכין הנאשם את הנוסח האחרון והתנאים הסופיים של ההסכם, שהיטיבו עם קבוצות היזמים.

לאחר שהופקדה התב"ע החדשה והוגשו בעניינה התנגדויות, השתתף הנאשם, על אף ניגוד העניינים בדיון בענין זה בכובעו כיועץ המשפטי של העיריה.

בישיבה נכחו גם בני משפחתו של הנאשם, כאמור לעיל ולמשתתפים בישיבה לא דווח על הקשר העסקי של משרדו של הנאשם עימם ולא על הקשר המשפחתי.

גם לאחר שהוגשו עררים על החלטות הוועדות, פעל הנאשם בכובעו כיועץ המשפטי של העיריה, מתוך ניגוד עניינים וחיווה דעתו באופן שהיה בו כדי להיטיב עם בני משפחתו. כך נדחו גם העררים על התב"ע החדשה והיא קיבלה תוקף. משנעשה ניסיון לבטל החלטה זו ואף הופנתה שאילתא בענין זה על ידי עיתונאי, לרבות ציון הקשר המשפחתי של הנאשם ליזמים, ניסח הנאשם תשובה לפניה, לפיה יש לדחות את הבקשה לביטול ההחלטה, וביקש מהיועצת המשפטית של העיריה כי תחתום עליה בשל מניעות שיש לו לטפל בבקשה מסויימת, זו מבלי שמעורבותו בענין זה, לרבות ניסוחו את התשובה, נחשפה.

טיעוני התביעה

התביעה הדגישה בפתח טיעוניה כי כבר במו"מ להסדר טיעון אשר גובש בין הצדדים, השיקול העיקרי אשר עמד לנגד עיניה היה האינטרס הציבורי במידתיות שבהשגת הודאתו של הנאשם באשמות וקבלת אחריות למעשים החמורים שעשה. לטעמה, מדובר בקבלת אחריות בהצהרה חריגה למדי מתוך הכרה שהפר את האמון שנתן בו הציבור והתרשמותה של התביעה כי מדובר בנטילת אחריות של ממש ובהכרה ברמה ציבורית ולא רק בהבט של חיסכון בזמן שיפוטי יקר.

התביעה ציינה כי סברה שגיבוש הסדר הטיעון שוקל נכונה את כל האינטרסים הצריכים לענין ויש בו כדי לספק את האינטרס הציבורי, שכן המדובר בענישה בכליאה ממשית ובקנס משמעותי ביותר, כאשר בצד אלה יינקטו הליכים משמעותיים בלשכת עורכי הדין.

לטעמה של התביעה, בהודאת הנאשם באשמות מסתיימת פרשה קשה של שחיתות ציבורית, של יועץ משפטי אשר העדיף אינטרסים כלכליים אישיים ושל בני משפחתו על אלה של כלל הציבור, עליהם הוא אמון במסגרת תפקידו, כשומר הסף בעריות בהן מילא תפקיד זה.

כתב האישום עב הכרס מגלה שיטתיות ולא מעידה חד פעמית, התערבות רבה של הנאשם במעשים מעין אלה, שנפרשו על פני כשמונה שנים. הנאשם ניצל לרעה את מעמדו וכוחו בעריות, תוך שהוא מודע לפסול ולמעשים שדבק בהם שחיתות. הנאשם העדיף אינטרסים זרים על פני האינטרסים הציבוריים, תוך שהוא סוטה מן השורה ופוגע במינהל תקין.

התביעה הפנתה אל דנ"פ 1397/03 מ"י נ. שבס ואל יסודות עבירה המרמה והפרת האמונים, כמו גם אל הערכים המוגנים הנפגעים בשל עבירה זו.

התביעה סקרה את תמצית האירועים הנזכרים בכתב האישום. היא הדגישה את המעמד אותו רכש הנאשם בעריות בהן שימש כיועץ משפטי חיצוני, את המעמד של חוות הדעת אותן נתן ואת ההשפעה שניתנה להמלצותיו ולחוות הדעת שלו במהלך הזמן. עוד תארה התביעה את ההשלכות וההשפעות שהיו להמלצות אלה ולחוות דעת אלה על מישורי חיים שונים ומגוונים של האזרחים.

התביעה ציינה כי הנאשם ניצל את מעמדו ומומחיותו כבר סמכא בתחום התכנון והבניה על מנת לקדם אינטרסים פרטיים שלו, של לקוחותיו ושל בני משפחו ובד בבד להסתיר מעורבותו בכך.

מאידך גיסא - כך ציינה התביעה - נשקלו שיקולים נוספים שאינם קשורים בביצוע העבירות.

לראשונה, מדובר במי שאינו עובד ציבור מן המניין, אלא יועץ משפטי חיצוני הנותן שירות לעריות ונטל אחריות כמי שחובות אלה חלים עליו.

עוד נלקחו בחשבון הודאתו של הנאשם באשמות והחיסכון בזמן שיפוטי שהיה בכך וכן חלוף הזמן הרב מאוד מאז ביצוע חלק מן העבירות.

נלקחו בחשבון עברו הנקי של הנאשם וכן הראיות לעונש בעניינו, כפי שעוד יפורט להלן.

לאחר שיקול כל אלה והאיזון ביניהם, סברו הצדדים, כך ציינה התביעה, כי העונש הראוי הוא של כליאה ממשית, על מנת שיהיה מדובר במסר ממשי ומרתיע גם לנותני שירות העוסקים בעשייה מוניציפלית, כי מצופה מהם לפעול למען האינטרס בציבורי בלבד.

לצד עונש המאסר בפועל בן שישה החודשים, לו עותרת התביעה, היא עתרה להטלת קנס של 1,000,000 ₪, שהוא סכום לא מבוטל, על מנת להשלים את הרכיב של עונש המאסר וליתן ביטוי לחומרה היתירה הגלומה בעבירות שביצע הנאשם וכן ליתן ביטוי לטובת ההנאה הכלכלית שהפיק בחלק מן המעשים.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם פתחה אף היא את טיעוניה בכך שמדובר בהסדר טיעון מגובש היטב, אשר נלקחו ונשקלו לגביו היטב כלל השיקולים והאינטרסים והבסיס לו הוא הודאתו של הנאשם ונטילה מוחלטת של האחריות מצידו.

עוד הדגישה ב"כ הנאשם את חלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירות וכן ציינה כי יש לראות כנסיבות לקולא את עצם המצב שאפשרה העיריה בכך ששכרה את שירותיו של הנאשם שהוא עורך דין בעל משרד פרטי, המייצג לקוחות כיעוץ משפטי חיצוני של העיריה ובכך אפשרה למעשה, קיומם של מצבים שונים הנזכרים בכתב האישום.

מדובר במצב תקדימי וראשוני ולראשונה נחשב מי שמשמש כיעוץ משפטי חיצוני כעובד הציבור וכאשר מדובר בנסיבות ראשוניות ותקדימיות יש להתחשב בכך באופן משמעותי לקולא.

את טיעוניה באשר לכך סמכה ב"כ הנאשם, בין היתר גם על ע"פ 4456/14 דנקר נ. מ"י.

עוד הדגישה ב"כ הנאשם כי הגם שהנאשם שימש כיעוץ ובר השפעה כפי שתואר, הרי שסוף דבר ההחלטות ניתנו על ידי הגורמים הרלבנטיים בעיריה ולא על ידיו. גם טובת הנאה ישירה לא צמחה לנאשם, אלא באופן עקיף ללקוחותיו.

ב"כ הנאשם סמכה טיעוניה באשר לנסיבות לקולא שיש לייחס לנאשם, בין היתר, על כל אלה ועל הטיעון שאין המדובר במי שעומד "בראש הפירמידה". היא אף הגישה אסופת פסיקה לאבחן את רמת הענישה הנוהגת לגבי אלה ואלה.

בהתחשב ברמת ענישה נהגת זו, כך ציינה, הרי שהסדר הטיעון שגובש בעניינו של הנאשם, אף מצוי ברף המחמיר של רמת הענישה.

ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולשלל הראיות לעונש שהוגשו בעניינו.

היא סיפרה בהרחבה על משפחתו הנורמטיבית ועל חייו הנורמטיביים והערכיים לאורך השנים, לרבות דרכו המקצועית, בה נחל הצלחה מרובה.

ב"כ הנאשם הדגישה את תרומתו הרבה של הנאשם לעיר ראשון לציון, כפי שהדבר משתקף אף בראיות שהוגשו לענין העונש.

עוד הוסיפה וציינה כי מהראיות עולה כיצד הועיל ותרם הנאשם לעיריות אותן שרת כיועץ משפטי ותרם להן רבות מהידע שלו והניסיון שלו בפתרון בעיות והסדרת מחלוקות.

הנאשם תרם רבות מהידע המקצועי שלו כחבר בצוות מחקר, כמרצה, כחבר בוועדות ציבוריות ועוד.

מעבר לכך לנאשם פעילות התנדבותית רבה, לאורך שנים לגופים ועמותות רבים, כפי שפרטה, בין בתרומות ובין בדרך אחרת.

העולה מכל אלה, כך ציינה, כי מדובר באדם בעל עשייה רחבה מאוד ויש לכך חשיבות בעת שבאים לדון אותו.

ב"כ הנאשם הוסיפה ותארה את הנזקים שנגרמו לנאשם מאז חשיפתה של פרשה זו, לרבות הפגיעה במשרדו, אבדן שמו הטוב, אבדן המוניטין, פגיעה תקשורתית ועוד.

היא שבה והדגישה את נטילת האחריות המוחלטת שלו, לרבות בתשלום הקנס, שאף הוא מעיד על כך. ולאור כל אלה, עתרה לכבד את הסדר הטיעון.

עדויות לעונש

מטעם הנאשם העידו שני עדים לענין העונש.

עו"ד טלי סלטון ישעיה, מכירה את הנאשם למעלה מעשרים שנים, בשל שהיא מייצגת חברות נדל"ן בראשל"צ וברחובות. היא סיפרה כי הנאשם מוכר כעו"ד מומחה בתחומי, כבעל שם בתחום הבניה ובמשפט מינהלי ורבים, לרבות היא, מרבים להתייעץ עימו בתחומים אלה. הוא מזדהה עם הארגון אותו הוא מייצג, בקי לגמרי בכל הפרטים, יסודי ומקצועי והגון מאוד.

העדה ציינה כי העיר ראשון לציון התפתחה מאוד מאוד בעשרים השנים האחרונות ולנאשם חלק ניכר בהתפתחות זו.

מר שמואל טומשין, יליד העיר ראשון לציון ופעיל מאוד בה בתחומים שונים, מכיר את הנאשם מאז ילדותו והם חברים קרובים מאז.

העד סיפר כי הנאשם היה בעל ראיית עולם חברתית מאז היה חבר בתנועת נוער ופעיל בה ולאחר מכן בבגרותו סייע מאוד לעיר ראשון לציון ולא רק בתחומי פעילותו המקצועית, אלא גם בהתנדבות ובתחומים אחרים ובמיוחד בתחום החינוך. הוא סיפר אף על סיוע ממשי שהגיש הנאשם לו ולמשפחתו כאשר אביו חלה והם נזקקו לסיוע. הוא הוסיף כי הנאשם הוא אדם צנוע הנכון לסייע לכל אדם ובכל עת ואף עשה כן.

ראיות לעונש

ב"כ הנאשמים הגישו אסופת מסמכים כראיות לעונש.

באסופה זו פניות של 18 עורכי דין המכירים את הנאשם שמזה שנים רבות ואשר גמרו את ההלל על מקצועיותו, על מומחיותו כעורך דין בתחומים בהם עסק ועל תרומתו הרבה בתחומים אלה, על סיועו לאחרים בתחומים אלה, על תרומתו לעיר ראשון לציון ולגורמים אחרים וכן סיפרו עליו כאדם חברי, נעים הליכות, הנכון לסייע לכל אדם בכל עת ובכל צרה.

כן צורפו פניות של כ-16 חברים המכירים את הנאשם מזה שנים רבות וחלקם מימי ילדותו המקודמת. הכל חזרו והדגישו את היותו אדם עוזר, תומך ומסייע ונחלץ לעזרה בעת צרה.

כן הובאו פניות של שמאים, עוסקים בתחום התכנון והבניה, גורמים רבים ושונים בעיריית ראשון לציון, וראש עיריית ראשון לציון לשעבר וראש עיריית רחובות לשעבר המשבחים את פעילותו המקצועית ופעילותו למען הכלל.

צורפו תעודות הוקרה רבות על תרומות של הנאשם ושל אשתו למען עמותות שונות.

צורפו מסמכים המעידים על שירותו הצבאי.

צורפו מסמכים המעידים על השתלמויות של לשכת עורכי הדין בהן נטל הנאשם חלק כמרצה וכן בדבר השתלמויות נוספות שנערכו על ידי גורמים נוספים.

דין

על היותה של העבירה של הפרת אמונים משום "רעה חולה" ועל פגיעתה הקשה בחברה כולה ובמינהל תקין, נאמר לא אחת על ידי בתי המשפט על ערכאותיהם השונות.

כך נפסק ב-דנ"פ 1937/03 מ"י נ. שבס -

"מדברים אנו בעבירה שקשה להגזים בחשיבותה מבחינתם של המינהל התקין, אינטרס הציבור וטוהר המידות של עובדי הציבור"

אכן, האיסור הפלילי על הפרת אמונים הוא מכשיר מרכזי למאבקה של החברה לשמירה על טוהר השירות והשורות, למניעת סטיות מהשורה ולהבטחת אמן הציבור במשרתי הציבור. ביטולה של העבירה או אף צמצומה מעבר לנדרש יפגעו בכוחה של החברה להגן על עצמה מפני עובדי ציבור העושים שימוש לרעה בכוח השלטון. כוח זה הופקד בידיהם בנאמנות. הסנקציה הפלילית נועדה להבטיח כי הנאמנות תישמר, וכי כוח השלטון לא ייהפך לשלטון הכוח. רוצים אנו לקיים בישראל חברה מתקדמת, הבנויה על מינהל ציבורי תקין, על שלטון החוק ועל יחסי אנוש המעוצבים על בסיס של יושר, הגינות וטוהר מידות. האיסור הפלילי על הפרת אמונים נועד להבטיח מטרות אלה.

.....

. מה הם הערכים המוגנים על-ידי האיסור הפלילי על הפרת אמונים? כחוט השני עוברת בפסיקתו של בית- המשפט העליון התפיסה כי האיסור הפלילי על הפרת אמונים בא לשמור על שלושה ערכים מוגנים. הערך הראשון הינו אמן הציבור בעובדי הציבור. הערך השני הינו טוהר המידות של פקידי הציבור. הערך השלישי הינו אינטרס הציבור שעליו מופקד עובד הציבור.

....

הנה-כי-כן, אמן הציבור, טוהר המידות ותקינות פעולת המינהל - כל אחד בנפרד ושלושתם גם יחד - מונחים ביסוד האיסור הפלילי על הפרת אמונים. הם האינטרס החברתי המוגן. כמובן, מטרות אלה כולן קשורות ושזורות הן אלה באלה. ביסודן מונחת התפיסה כי עובד הציבור הוא נאמן הציבור; כי לא לעצמו הוא פועל אלא למען הציבור הוא פועל. "[...]מה נאמן אין לו משל עצמו ולא-כלום, כן היא הרשות הממנה שאף היא אין לה משל עצמה ולא-כלום" (השופט מ' חשין בבג"ץ 2671/98 שדולת הנשים בישראל נ' שר העבודה והרווחה [18], בעמ' 649). גישה זו מהווה בריח תיכון של המשפט המינהלי. היא מהווה גם טעם מרכזי העומד מאחורי העבירה של הפרת אמונים.

.....

עם זאת כאשר עובד הציבור סוטה מהשורה יש למידת הסטייה השפעה על קיומה של פגיעה מהותית באינטרס

המוגן. לא הרי סטייה חמורה מהשורה כהרי סטייה קלה מהשורה; לא הרי סטייה נמשכת כהרי סטייה חד-פעמית

ככל שמעמדו של עובד הציבור רם יותר, כן עשוי ניגוד העניינים שבו הוא מצוי להגביר את הפגיעה המהותית בערך המוגן על-ידי האיסור הפלילי. לא הרי ניגוד עניינים של המפקח הכללי של המשטרה כהרי ניגוד העניינים של שוטר מהשורה; לא הרי עובד ציבור הממונה על מספר רב של עובדים המבקשים ללמוד ממנו ולחקות אותו כהרי עובד ציבור שאין לו תפקיד של ניהול. בצדק ציין השופט בייסקי, כי:

"...ככל שגבוה יותר וחשוב יותר מעמדו של בעל התפקיד הממלכתי, כך חייבת לגבור אחריותו לתקינות מעשי המינהל למניעת השחתת המידות" (ע"פ 521/87 מדינת ישראל נ' עינב [26], בעמ' 434).

דברים אלה נאמרו לעניין עבירות השוחד. הם חלים גם לעניין העבירה של הפרת אמונים. עמד על כך השופט זמיר, בצינו:

"ככל שעובד המדינה נושא משרה רמה יותר, שיש עמה אמון רב יותר וסמכויות חזקות יותר, כך יש מקום לדרוש ממנו שיקפיד יותר במילוי תפקידו על טוהר המידות ועל התנהגות הולמת" (ע"פ 4123/95 אור נ' מדינת ישראל - נציב שירות המדינה [27], בעמ' 191).

גישה דומה נקטה חברתי השופט נאור בפסק-דין המיעוט שלה בפרשת שבס [1], בעמ' 549:

"גם פעולה מינורית יחסית של עובד ציבור בעל עמדה בכירה יש בה פוטנציאל להשפיע הרבה יותר מפעולה אינטנסיבית של עובד ציבור זוטרי".

בענייננו חומרה רבה יש במעשיו של הנאשם.

הנאשם כיהן במשרה בכירה בשתי עריות. לאורך שנים רבות כיועץ המשפטי החיצוני של עיריית ראשון לציון ולאורך זמן לא מבוטל כלל ועיקר אף בעיריית רחובות.

הנאשם רכש לו מעמד חזק ובמיוחד אמורים הדברים לגבי עיריית ראשון לציון והעיר ראשון לציון, כפי שהדברים עלו, אף בכל המסמכים שהוגשו מטעמו לעניין העונש.

בשל תכונותיו החיוביות רכש לו הנאשם את מעמדו זה, בשל מקצועיותו ומומחיותו בתחום בו עסק, עד כי הפך לבר סמכא, מרצה ומי שרבים מתדפקים על דלתו על מנת לקבל ממנו עצה בתחומי עיסוקו וכן בשל פועלו הרב בעיר ובקהילה.

והנה הוא ניצל את מעמדו, כוחו קשריו ויכולותיו, ניצול ציני, על מנת לקדם מטרות העומדות בניגוד עניינים לאינטרסים הציבוריים ואשר נגעו לטובת ענייניהם של קרובי משפחתו, לקוחותיו האישיים ובכך אף לעצמו.

מעשיו של הנאשם השתרעו על פני שנים רבות, עסקו בנושאים שונים, כעולה מכתב האישום עב הכרס, כללו מעורבות שלו בנושאים רבים, בישיבות רבות, מפגשים רבים, מתן חוות דעת לא מעטות וייעוצים רבים והכל מבלי לדווח על קשריו האישיים והעסקיים ועל ניגוד העניינים בו הוא נתון. באחת מן הפרשות הוא אף עשה כך לאחר שהתחייב בפני ראש העיריה הקודם שלא להמשיך ולעסוק בנושא זה ולאחר שראש העיריה הקודם אסר עליו להמשיך ולעסוק בנושא זה.

הנאשם ניצל את מעמדו, כוחו, יכולותיו וקשריו כדי להשפיע בישיבות אלה ובחוות דעת אלה

על דעתם של מקבלי ההחלטות הרלבנטיים בעיריה, כך שתתקבלנה החלטות המיטיבות עם לקוחותיו האישיים ועם בני משפחתו.

כאמור לעיל, הנאשם לא נרתע מלהמשיך ולעסוק במעשים אלה, הן באשר ללקוחות אישיים, הן באשר לבני משפחתו ואף לאחר שהוזהר ונאסר עליו לפעול כך והוא הועמד על ניגוד האינטרסים שיש במעשיו.

הגם, שכפי טענת ב"כ הנאשם, הנאשם לא היה, סוף דבר, מקבל ההחלטות, אלא היועץ "בלבד", הרי שיש לראות לחומרה את רום מעמדו, ותפקידו וכן את המעמד שרכש במהלך השנים, כעולה אף מהלכות ביהמ"ש העליון כנזכר לעיל.

לאור כל אלה - אופי המעשים, היקפם הרב, המשכותם על פני שנים רבות וההשלכות שיש להם על האינטרסים הציבוריים הן מבחינת אמון הציבור, הן מבחינת המינהל התקין והן מבחינת השחתת טוהר המידות של עובדי הציבור, דהיינו הפגיעה הקשה והמשמעותית בכל הערכים המוגנים שיש במעשים מעין אלה- הרי שאודה ולא אבוש, כי התלבטתי האם יש לכבד את הסדר הטיעון אשר גובש בין הצדדים.

בפסק דינו ב-ע"פ 1958/98 פלוני נ. מ"י, דן ביהמ"ש העליון בהרחבה בסוגיית הסדרי הטיעון .

הלכתו של ביהמ"ש העליון היא כי ככלל, ייטו בתי המשפט לכבד את הסדרי הטיעון שהוצגו על ידי הצדדים מתוך החזקה שהם פעלו מתוך שיקולים עניינים וראויים והביאו, טרם גיבוש ההסדר, את כל השיקולים הצריכים לענין, ורק לאחר שערכו את האיוון הראוי ביניהם, גיבשו את ההסדר שהוצג.

עם זאת, כך קבע ביהמ"ש העליון על אף חזקה זו, אין לקבלה מבלי לבדקה ושומה על ביהמ"ש לבחון את השיקולים ואף לבחון שמא ניתן לחלק מן השיקולים משקל מופרך, או שמא לא ניתן לחלק מהם את המשקל הראוי. היה וניכרה סטייה של ממש באלה או באלה, יתערב ביהמ"ש בהסדר הטיעון.

בחנתי את השיקולים שעמדו בבסיסו של הסדר הטיעון -

אכן יש ליתן משקל נכבד לעובדה כי הנאשם נטל אחריות על המעשים במלואם ולא מן הטעם של חיסכון בזמן

שיפוטי יקר, אלא מן הבחינה המהותית, של ההכרה כי בתפקידו כיועץ המשפטי החיצוני של העיריות שימש למעשה, כעובד הציבור, וככזה ביצע מעשים פסולים ובלתי ראויים ומעל באמון שניתן בו על ידי העיריות ועל ידי הציבור ופגע במינהל תקין ובטוהר המידות.

יש חשיבות רבה להודאה זו הן מבחינת פרשה מסויימת זו והן מבחינת העברת המסר לעובדי הציבור האחרים.

מעבר לעצם ההודאה במעשים ולנטילת האחריות, יש ליתן משקל נכבד לכך שיש ראשוניות בהעמדה לדין של יועץ משפטי כעובד ציבור בנסיבות כאלה, וכאמור בהודאתו של הנאשם במיוחס לו.

הלכה היא כי כאשר מדובר במדיניות הננקטת לראשונה, יש להתייחס לקולא.

עוד נשקל חלוף הזמן הרב מאז ביצוע מרבית העבירות ולגבי חלקן למעלה מעשר שנים.

בצד אלה נשקלו אף עברו הנקי של הנאשם ופועלו למען העיר והקהילה.

ועוד מצאתי כי בדין נשקלו אף העונשים להם עתרו הצדדים במסגרת ההסדר, דהיינו, הגם שהעונש אינו מחמיר עם הנאשם, הרי מדובר בעונש ראשון המוטל על הנאשם, לאור עברו הנקי והוא עונש מאסר בפועל בכליאה ממשית, ובצידו עונש קנס משמעותי ביותר, אשר כבר הופקד על ידי הנאשם.

אשר על כן, מצאתי כי שיקוליהם של הצדדים בגיבוש הסדר הטיעון והגם שהוא הוא מקל, הם במתחם הסבירות ומשכך - יש לכבד את הסדר הטיעון.

אני גוזרת על הנאשם -

שישה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם מתאריכים 3.2.2014 עד 5.2.2014.

שמונה חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה כלשהי לפי פרק ט' לסימן ד' לחוק העונשין, או עבירה כלשהי לפי פרק י"א סימנים א' ו-ו' לחוק העונשין.

קנס בסכום של 1,000,000 ₪, אשר למעשה, כבר הופקד בקופת ביהמ"ש ועל כן, בפועל, הנאשם אינו צריך לשלמו.

ההסדר שגובש בין הצדדים והוצג לבית המשפט, כולל אף הסכמות לענין נקיטת הליכים משמעותיים בפני בית

הדין של לשכת עורכי הדין, ואולם אין לרכיבים אלה מקום בגזר דין זה.

הנאשם יתייצב בפני וועדה למיון מוקדם של שב"ס ביום 9/5/17 ועל פיה הוראותיה, יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 14/5/17.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ז, 26 אפריל 2017, במעמד הצדדים.